

[N. P. Nielsen.]

i de enkelte Kommuner. I en Del af Landets Kommuner vil Forslaget ikke faa nogen Betydning for Skatteyderne, nemlig i de ca. 442 Kommuner, der har en normal Beskatningsbrøk, men i ca. 939 Kommuner vil Forslaget faa større eller mindre Betydning, enten ved at Skatteyderne faar forøget, eller ved at de faar formindsket deres kommunale Skatter.

Jeg skal paa Socialdemokratiets Vegne tilsiige vor Vilje til i et Udvalg at søge de Problemer løst, som er rejst i dette omfattende Forslag. Jeg vil tillige udtale et Haab om, at dette for adskillige Kommuner livsvigtige Forslag vil faa en saglig Behandling i dette høje Ting.

Samtidig er der jo forelagt et Forslag angaaende personlig Skat til Kommunerne. Det er et Forslag, der har været forelagt her i Tinget allerede i 1933—34, og jeg henviser til mine Udtalelser dengang; de findes i Folketingstidende 1933—34, Sp. 1851—58 og 4369—71 samt 4927—30. I en noget ændret Form vedtoges Lovforslaget her i Folketinget, men det standsedes i Landstinget. At det nu fremsættes her i Tinget igen, er en naturlig Følge af Fremsettelsen af to af Indenrigsministeriet fremsatte mellemkommunale Udligningsforslag. Jeg skal paa Socialdemokratiets Vegne udtale vor Vilje til i et Udvalg at medvirke til en bedre Ordning end den nuværende Lovgivning med særligt Hensyn til Erhvervsbeskatningen.

Tillige er der til Behandling de af Venstre forelagte Forslag. De Forslag, der vedrører offentlig Forsorg og Folkeforsikring, vil det ærede Medlem Hr. Villumsen siige et Par Ord om. Med Hensyn til Venstres Forslag til en midlertidig kommunal Skattelettelse vil jeg siige, at det kan Socialdemokratiet ikke tiltræde. Statskassen skulde efter dette yde et Tilskud til Amterne paa 20 Mill. Kr. aarlig samt give en særlig Adgang til at udskrive personlig Skat, og endelig gaar Forslaget ud paa, at Indtægterne paa ca. 10 Mill. Kr. ved den saakaldte Benzin-Femøre skulde overgaa til Kommunerne. Dette Forslag er ikke noget Forsøg paa at løse Kommunernes Vanskeligheder, synes jeg, og det erkendes ogsaa, idet man taler om, at den foreslaaede Ordning er midlertidig, og foreslaar Nedsættelse af en Kommission paa 21 Medlemmer. Forslaget giver i øvrigt heller ikke nogen som helst Anvisning paa at skaffe Dækning for de omtalte Millionbeløb. Jeg tror ikke, der er Mulighed for Forhandling paa dette Grundlag, men jeg haaber, at Venstre vil

gaa ind i Forhandling om hele dette store Spørgsmaal om Udligningsfonden, saaledes at man kommer til at raade Bod paa de Vanskeligheder, der naturligvis er, som jeg har berørt tidligere. Paa mit Partis Vegne skal jeg, som sagt, udtale vor Vilje til Medvirkning til Løsning af disse Problemer.

Villumsen: I Tilslutning til mit Partis Ordfører vedrørende den fælleskommunale Udligningsfond skal jeg paa mit Partis Vegne fremsætte nogle Bemærkninger angaaende de af Venstre stillede Forslag til Ændring i Lov om offentlig Forsorg, Lov om Folkeforsikring og Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. Man foreslaar fra Venstres Side § 59 i Lov om offentlig Forsorg ændret saaledes, at Opholdskommunens Andel forhøjes fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$. Ved en saadan Ændring vælter man nye Byrder over paa de vanskeligst stillede Bykommuner, som i Forvejen lider under den ulige Beskæftigelsesfordeling her i Landet, idet det naturligvis vil virke i høj Grad til Skade for dem, at de i Fremtiden, hvis dette Forslag vedtages, kun kan anmelde Halvdelen af de af Loven flydende Udgifter til mellemkommunal Refusion; ved at ændre Lovens § 76, saaledes at Summen af de Indkomstbeløb, der danner Grundlaget for Ansættelse til personlig Skat til Opholdskommunen, ændres i Forhold til Indbyggernes statsskattepligtige Indkomst, vil der foregaa en lignende Forskydning, som jeg her har nævnt og kritiseret. Jeg synes, at Venstre skulde forlade Synspunktet om den uansvarlige Administration i Bykommunerne, thi det maa jo være Grundlaget for Forslaget om en Ændring af $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$. Der er ingen som helst Grund til at antage, at de Kommuner, hvori der findes mange arbejdsløse, skulde administrere mere ansvarløst end Landkommuner, som er saa lykkelige ikke at have Arbejdsløsheden paa saa nært Hold.

Forskydningen i selve Beregningsgrundlaget over til den statsskattepligtige Indkomst synes jeg ikke er retfærdig, fordi Forholdet jo er det, at man ikke i Landkommunerne i samme Grad lever paa Pengeøkonomi, som Tilfældet er i Byerne, specielt for de helt ubemidlede Vedkommende. Derfor vil ogsaa denne Ændring virke direkte til Skade for Bykommunerne, og det maa mit Parti modsætte sig.

Med Hensyn til den nye Fordeling af Udgifterne ifølge Venstres Forslag, $\frac{1}{6}$ paa Indbyggertallet, $\frac{2}{3}$ paa skattepligtig Indkomst og $\frac{1}{6}$ paa Grundværdi, saa er det et Forslag, som Venstre direkte har afskre-